

Vanrøgt af Dyr; der er vel meget faa Mennesker herhjemme, der i saa høj Grad som vi har Lejlighed til at iagttage, hvorledes der ustraffet kan finde Vanrøgt navnlig af Børn Sted, det kan ofte skære os i Hjertet. Sker noget saadant i enkelte Tilfælde, er det i alt Fald ubevidst. Jeg maa paa det bestemteste afvise det ærede Medlems Formodning om, at den danske Dommerstand eller en stor Del af den skulde vise Modvillie mod at haandhæve Landets Love. Hvorfor skulde vi dog ikke være med til at værne Dyrene?

Det vil snarere være os, som havde Anledning til at rette nogen Bebrejdelse mod de Personer, der har taget sig af Dyrenes Sag, fordi vi faar et ganske uforholdsmæssigt stort Procentantal Klager fra i og for sig kompetente Myndigheder, som i Virkeligheden viser sig at være ganske ugrundede, Klager, som viser sig at smuldre hen, naar det kommer til nærmere Undersøgelse af dem. Jeg kan i saa Henseende tale ud fra mange Aars Erfaring, og naar det undertiden kan vise sig vanskeligt at gennemføre en Sag om uforsvarlig Behandling af Dyr selv i Tilfælde, hvor vi synes, at der har fundet uforsvarlig Behandling Sted, stammer det ofte fra, at det til syvende og sidst beror paa et Skøn, og at de Dyr lægeattester, vi maa rette os efter, siger, at det foreliggende Tilfælde ikke kan karakteriseres som Vanrøgt eller Mishandling.

Det ærede Medlem fremførte forskellige Eksempler paa Afgørelser, som han mente var for milde — jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem, man skal jo ikke dømme om noget, man ikke nøje er kendt med. Naar det ærede Medlem f. Eks. taler om et Tilfælde ovre i Jylland, hvor en Mand havde faaet en Bøde paa 600 Kr. for uforsvarlig Behandling af en Hest, saa overser det ærede Medlem fuldstændig, at de 600 Kr. — det kan være, det har været en for mild Bøde, jeg ved det ikke — i og for sig en en ret betydelig Straf. Vi Dommere maa naturligvis gaa efter et Skøn, naar den foreliggende Lov angiver Skalaen fra 20 til 4 000 Kr.; og vi retter os da ganske naturligt efter en Lov af 16. Februar 1866, der taler om, hvorledes Bøder, som er idømte udenfor Straffeloven, skal afsones. Jeg maa henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at en Bøde paa 600 Kr. bliver at afsone med 60 Dages Fængsel, og 60 Dages Fængsel for den Forseelse, som det ærede Medlem skildrede her i Tinget, er i sig selv ikke nogen lille Straf.

Det ærede Medlem bebrejdede forleden Dag en Kollega, at han havde ud-

talt sig om Landbruget, skønt han ikke kendte noget til det. Jeg tror næsten, det vilde være ganske heldigt, om det ærede Medlem ikke udtalte sig alt for meget om den Maade, hvorpaa de danske Dommere røgter deres Kald. Det har han ingen Ret til.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Jeg beklager, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder ikke er til Stede, thi jeg ønskede at henvende nogle Ord til ham. Ærede Medlemmer vil erindre, at vi for 2 og 3 og 4 Aar tilbage gentagne Gange havde Spørgsmaalet om en Fortsættelse af Banen fra Videbæk til Skive paa Dagsordenen, og at Sagen, da den sidste Gang var til Behandling her i Rigsdagen, blev vedtaget i Folketinget, men ikke opnaaede nogen Vedtagelse i Landstinget. I Fjor Efteraar har da Egnens Befolkning arbejdet paa Spørgsmaalet i Tilslutning til den Tanke, der fremsattes af den højtærede Minister for offentlige Arbejder, og vi var nåaet saa vidt, at vi i Januar Maaned kunde henstille til Ministeren at fremsætte det Forslag, som han en Gang tidligere havde fremsat, idet han nu kunde regne med fuld Tilslutning fra Egnens Beboere. Men Forholdene blev i Løbet af Januar—Februar Maaneder af en saadan Beskaffenhed, at han ikke saa sig i Stand til at fremme Sagen paa det Tidspunkt. Han mente, at Rigsdagen ikke i Sommerens Løb vilde beskæftige sig med Jernbansager, og deri havde han maaske Ret. Han havde imidlertid givet en Deputation fra Egnens Beboere og ogsaa mig et Tilfagn om straks i dette Efteraar at fremsætte Forslag om denne Jernbane, og jeg vil nu gerne benytte Lejligheden til at lyse efter et saadant Forslag. Ønskeligheden af, at denne Bane bliver vedtaget i Rigsdagen, kommer stedse stærkere og stærkere frem, Planens Realisation kræves stærkere og stærkere i de Egne, gennem hvilke Banen skal gaa. Nu ved jeg jo nok, at der staar andre store Ting paa Dagsordenen for den højtærede Minister for offentlige Arbejder, baade Lille Bæltsbroen og Storstrømsbroen, og begge Dele er vel i og for sig lige saa nødvendige som Skive—Videbæk-Banen. Men jeg vil henstille til Ministeren, at dette Spørgsmaal om Fortsættelse af Skive—Videbæk-Banen ikke lades i Glemmebogen, men tages frem saa snart som muligt, ikke alene af Hensyn til Egnens Beboere, der trænger haardt til Banen, men ogsaa af